

Carla Åhlander

Carla Åhlander (f. 1966) är uppvuxen i Lund, bor och arbetar sedan länge i Berlin, främst med fotografi men även med ljudinstallationer, text och performance.

Hon har en lång rad utställningar bakom sig och har nyligen avslutat en stipendievistelse i Venedig. Hon deltar för närvarande också i en utställning i Kunstmuseum Olten i Schweiz samt i utställningen *Interkontinental* på Galleri Belmacz i London. Sedan 2013 hänger hennes omfattande installation *Perspektiven* på station Schwartzkopffstrasse i Berlin. Hon har tidigare deltagit i utställningar som *Immortality*, TENT - Center for Visual Arts, Rotterdam (2009); *Police the Police*, Biennial for Young Art in Bucharest (2010); *Touched*, Liverpool Biennial (2010); *Gradual Change!*, Nordin Gallery, Stockholm (2011); *Boredom*, Essays and Observations, Berlin (2012) och *Anyone*

I Carla Åhlanders fotografiska bildutsnitt pågår historier. Vissa situationer känns lite bekanta, men vi kan inte riktigt läsa hela berättelsen. Något pågår, ett förlopp i detta tidsfragment, en bit liv. Hon trycker av i rätt ögonblick och låter sedan berättelsen i bilden fortsätta.

Själv talar hon om att hennes bilder ofta handlar om tillstånd av påtvingat tålmod, och om tom, förlorad tid. Kanske också om människors otillräcklighet, och om skevheter i tillvaron. Det handlar också om rum. Om disciplinerade rum och om ordnade rum, rum där människor på olika sätt har tvingats anpassa sig.

"Mina arbeten består ofta av observationer av diverse ordningssystem, som inte alltid är direkt synliga i vardagen. Jag letar efter situationer som kan berätta en historia på flera nivåer, och som oftast inte har någon början eller slut.

Flera av mina projekt har jag realiserat i rum eller miljöer som på något sätt är en del av, skapar eller är integrerade i strukturer och hierarkier i samhället. Det har t.ex. varit klassrum, offentliga väntrum kommunala sammanträdesrum, men också illegal cigarettförsäljning och kvinnor som bär på kassar. Jag fascineras av hur strukturer och maktförhållanden uppstår i vardagen och hur vi blir del av dem. Det kan handla om grupperingar och indelningar som vi skapar för att sedan förhålla oss till dem, eller uppfostran och formandet av individer, om tillhörighet och utanförskap, innanför och utanför".

Bildserien som nu visas på Skepparholmen är helt nyproducerad och har tidigare inte visats. Den bär spår av Åhlanders undersökande tillvägagångssätt och visar på mänskliga tillkortakommanden men är här också mer personlig. Det är en berättelse om en resa och ett sökande efter ett berg. Ett berg som hon funnit i en gammal diabild i familjemedlemmars kvarlåtenskaper. Hon ger sig ut på en resa för att försöka hitta berget på bilden. Resan leder ut i Europa för att försöka hitta platsen. Hon hittar den till slut och försöker då gestalta den utifrån samma perspektiv som bilden hon utgick ifrån. Det är inte helt enkelt. Hon prövar sig fram, vi får följa hennes process, vi ser avfotograferade bilder på ett bord och förs fram och tillbaka i tid, rum och plats. Tillvägagångssättet får mig att tänka på franske Chris Markers sätt att i lager på lager bearbeta minnen och bilder, både egna och kollektiva. Precis som hos Marker bär Åhlanders resa också inåt, till minnen från en förflutenhet som ligger både nära och långt bort. Centralt är det fotografiska mediet, som är berättelsens nav men som paradoxalt nog både fördunklar och förtydligar våra minnesbilder och som också pekar på en längtan efter något som inte längre finns och som kanske aldrig heller har funnits.